

Avem pe Moise

6 iunie 2008

Gili Cârstea

Deseori am auzit argumentul că solia 1888 se găsește în lucrările Spiritului Profeției, și de aceea nu este nevoie de Jones și Waggoner pentru formularea ei. Nu este necesar să mai menționez că astfel de propuneri vin din partea opozanților soliei. Ei refuză pe mesagerii lui Dumnezeu cu motivația mai înaltă că onorează pe Ellen White.

La fel au făcut înaintașii noștri spirituali din toate timpurile. Cu motivația că îl au pe Moise, ei refuzau mesagerii pe care Dumnezeu îi trimitea poporului Său spre a corecta greșita înțelegere pe care ei o aveau chiar despre Moise. Acesta este cel mai eficient mod de a-I pune lui Dumnezeu mâna la gură, de a-L obliga să tacă și să nu-ți tulbure fanteziile teologice, moștenite sau cultivate. „Dar ei n-au vrut să asculte” (Isa 28:12) a fost o permanentă atitudine a clasei conducătoare a poporului ales din toate timpurile. Nu putem evita descoperirea tulburătoare că această constatare se referă la „batjocoritorii care stăpânesc peste poporul acesta din Ierusalim” (28:14).

Ellen White nu a spus niciodată că solia 1888 a fost trimisă prin ea, sau că solia exista deja în scrierile ei și astfel nu mai era nevoie de mesagerii trimiși de Dumnezeu. Din contră, limbajul ei este clar ca lumina zilei, iar declarația ei este categorică:

„Întrebarea dumneavoastră este: ‘A trimis Dumnezeu adevărul? A ridicat Dumnezeu pe acești bărbați să proclame adevărul?’ Eu răspund: Da! Dumnezeu a trimis pe acești bărbați să ne aducă adevărul, pe care nu l-am fi avut dacă Dumnezeu nu trimitea pe cineva cu el... Eu îl primesc, și nu îndrăznesc să ridic mâna împotriva acestor persoane, ca și împotriva lui Hristos, care trebuie recunoscut în mesagerii Săi. Noi am fost în încurcătură, și am nutrit îndoieli, iar comunitățile noastre sunt gata să piară” (MS 2, 1890).

Ați observat? „Pe care nu l-am fi avut dacă Dumnezeu nu trimitea pe cineva cu el.” În timp ce conducătorii bisericii nu vedeau nimic special în solia lor, curajoasa Ellen spunea bisericii mondiale că acea solie este începutul Marii Strigări și al Ploii Târzii.

O altă declarație incomodă:

„Solia prezentată de A.T.Jones și E.J.Waggoner este o solie de la Dumnezeu către biserica Laodicea” Letter S24, 1892).

Ea nu spune că cei doi au „accentuat” o solie care exista deja, sau care nu fusese bine înțeleasă. Ea recunoaște că acești tineri au fost trimiși de Dumnezeu, și că solia lor urmărește să producă mult-visata pocăință pregătitoare pentru Ziua Ispășirii finale.

Dar există un nivel și mai înalt de confirmare. Unii ar putea cânti că sora White a fost luată de val, că a exagerat cu susținerea pentru Jones și Waggoner, sau că estimările ei nu sunt mai valoroase decât ale fraților ei din conducerea bisericii. Perfect. Există o mărturie care întrece toate evaluările ei despre realitatea din 1888, și pe care nu cred că cineva ar fi dispus să o neglijeze.

Martorul nostru final este un înger coborât din cer spre a lămuri ce se întâmplă la Minneapolis.

Ellen White nu a fost înștiințată în prealabil că Dumnezeu dorește să trimită o solie „foarte prețioasă” la sesiunea din 1888. Ea a participat acolo ca un simplu delegat, fără să știe nimic despre planurile cerului, sau despre evenimentele majore care se vor desfășura acolo. A fost îngrozită de felul în care reacționau delegații față de prelegerile lui Jones și Waggoner, și uluită de comentariile batjocoritoare ale unor delegați cu nume, exprimate chiar în timpul sesiunii, în plen. A văzut apoi, în viziune, ce se petrecea în camerele unde erau cazați delegații, și fără să înțeleagă importanța covârșitoare a evenimentului care se desfășura sub ochii ei, a luat decizia de a părăsi sesiunea CG, situație nemaiauzită în biserică până atunci. Dar a fost împiedicată de solul ceresc, iar explicațiile acestuia ar trebui să ne îngrozească pe noi, astăzi. Ascultați ce spunea îngerul în acea noapte tulburătoare din 1888, încercând să o împiedice să părăsească sesiunea:

‘Nu este bine așa; Dumnezeu are o lucrare pentru tine. Poporul repetă aici revolta lui Core, Datan și Abiram. Eu te-am așezat într-o poziție potrivită, pe care cei ce nu sunt în lumină nu o vor înțelege; ei nu vor accepta mărturia ta; dar Eu voi fi cu tine; harul și puterea Mea te vor susține. Nu pe tine te disprețuiesc ei, ci solia și solii pe care Eu îi trimit poporului Meu. Ei au tratat cu batjocură cuvântul Domnului. Satana le-a orbit ochii și le-a pervertit judecata; și dacă nu se vor pocăi de păcatul lor – această nesfințită aroganță care Îl insultă pe Duhul lui Dumnezeu – vor păși în întuneric. Dacă nu se pocăiesc, spre a putea fi convertiți, și astfel să-i pot vindeca, Eu voi lua sfeșnicul de la locul lui. Vederea lor spirituală s-a întunecat. Ei nu doresc ca Dumnezeu să-Și manifeste Spiritul și puterea; căci ei au un spirit de batjocură și dezgust față de cuvântul Meu. Ușurătatea, trivialitatea, ironiile și glumele sunt practica lor zilnică. Ei nu și-au pus inima să Mă caute. Ei merg în lumina propriilor scânteii, și, dacă nu se vor pocăi, vor zăcea în dureri. Așa vorbește Domnul: Stai la postul datoriei tale, căci Eu sunt cu tine; nu te voi lăsa și nu te voi părăsi” (EGW 1888 Materials, 1063).

Credem declarația lui Dumnezeu transmisă prin acest înger? El spune că Jones și Waggoner sunt trimișii lui Dumnezeu, și că disprețul arătat față de ei este de fapt dispreț față de Dumnezeu și solia Sa.

Interesantă este declarația îngerului că „ei nu vor accepta mărturia ta.” Care era mărturia ei cu privire la 1888, Jones și Waggoner?

Mărturia ei era că Domnul a trimis prin Jones și Waggoner lumină nouă, „începutul” luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul. Mărturia ei era că solia este despre „neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea.” Mărturia ei era că Hristos revine cu solia către îngerul bisericii Laodicea, a cărui încropeală împiedică nunta, și că singura ieșire din impasul laodicean este pocăința îngerului față de răstignirea lui Hristos în solii Săi din 1888 [vezi aici și aici].

O altă declarație a îngerului, teribilă în implicațiile ei, este aceea că liderii de atunci ai poporului „merg în lumina propriilor scânteii.” Ce înseamnă aceasta?

Înseamnă că lucrarea este condusă de planurile și ideile oamenilor, în care Dumnezeu n-are niciun amestec. Fraza continuă: „și dacă nu se pocăiesc, vor zăcea în dureri,” adică Dumnezeu avertiza că va lua sfeșnicul din mijlocul bisericii rămășiței. Este sinonim cu retragerea dreptului de administratori ai viei, și încredințarea viei Domnului altora.

Aceste dovezi incontestabile demonstrează că sora White a onorat alegerea lui Dumnezeu în privința solilor, că a confirmat solia lor, și s-a unit cu ei în proclamarea soliei când întreaga conducere era împotriva soliei. Ea nu a afirmat niciodată că Domnul i-a încredințat ei solia 1888, și nici că a primit sarcina să purifice doctrinal solia sau forma ei de prezentare. Ea nu a îndrăznit să ridice glasul împotriva solilor, a soliei, sau a formei în care solia era prezentată. Cu umilință a recunoscut că nu am fi avut acea solie dacă Domnul nu trimitea pe cei doi soli să o aducă bisericii.

Acesta este un gen de măreție sufletească despre care împotrivorii soliei de azi nu au absolut nicio idee.

„Avem pe Moise” a fost mereu argumentul celor care au refuzat pe solii lui Dumnezeu din toate veacurile; iar noi repetăm istoria cu credincioșie desăvârșită.

***